

Suối Đạo Thi Phẩm

Ni Trưởng Thích Nữ Huỳnh Liên
Thích Nữ Hằng Liên tuyển chọn

PHẦN IV HOÀI NIỆM

Con nguyện hiện thường kiếp nữ thân,
Bồi bao phụ nữ khổ trong trần.
Tiền bề thân thiện con diu dắt,
Đâu phải cực lòng lớt phụ nhân.

MƠ GIẢI THOÁT

Muốn phôi tóc xanh giũ bụi hồng
Cổĩ phăng danh lợi thả dòng sông
Nhờ đèn giáo hoá soi thông trí
Mượn nước dương chi gội sạch lòng
Bát đất Y vàng mùi giải thoát
Am tranh lều lá cánh thông dong
Trên đường học đạo châu du khắp
Tế độ nơn quần góp chút công.

*

Niết Bàn tại thế thật vui thay
Phước lớn căn sâu mới gặp rày
Tự tại thung dung trường đạo đức
Tiêu diêu khoái lác chốn am mây
Nhờ đèn trí tuệ trit con vọng
Có nước cam lồ thức giấc say
Cương quyết lòng ta mau cắt ái
Đàng khoa cho kịp hội thi này.

*

BỒ ĐỀ

Khi Hoàng tử lìa ngôi quý báu
Bước vân du tầm đạo chơn như
Sáu năm khổ hạnh thừa dư
Đạo mẫu chưa tỏ, lòng từ chẳng vơi
Gốc cổ thọ lặng ngồi niệm tưởng
Anh huyền đăng toả xuống minh quang
Ngưng thân, nhập định, tham toàn
Bồ Đề phủ nhánh che tàn giác chơn
Đạo Chánh giác hồng dương từ đó
Gốc từ bị nảy nở ra đây
Cửa thiền rộng mở am mây
Sân thiền đứng vững gốc cây linh huyền
An kiếp trước nơn duyên sẵn có
Nên kiếp này hội ngộ phải không?
Hội lành đã khéo ương trồng
Tiền căn, hậu quả, cân đồng dễ chỉnh

Pháp Bồ Tát xương minh hoàng hoá
Đạo Như Lai cao cả diệu thâm
Cội lành, bóng mát, lá răm
Truyền căn chánh giác, roi mầm huệ chân
Gốc Chánh giác trước sân Tịnh Xá
Tiết Trung thu lễ hạ cung nghinh
Sư Ni thiện tín kiên thành
Cầu nguồn tịnh thủy nước lành tưới chan
Gốc Chánh giác xây tàn đâm nhánh
Thần Bồ Đề tủy cánh hoá duyên
Giới lành, hạnh quý ban truyền
Chuyển nền khổ hải ra nền Lạc Bang
Gốc Chánh giác xây tàn đâm nhánh
Tâm Bồ Đề tủy cánh hoá duyên
Định thiền, quán tướng tình chuyên
Chuyển nền Đông độ ra nền Tây Phang
Gốc Chánh giác xây tàn đâm nhánh
Trí Bồ Đề tủy cánh hoá duyên
Tuệ thông, lý đạt siêu huyền
Chuyển nền trần thế ra nền Già lam
Gốc chánh giác trước sân Tịnh xá
Cầu pháp thiêng nhành lá sum xuê
Khai minh, phát tuệ, phá mê
Đỡ nâng bá tánh, chở che muôn loài.

*

LÒNG BIÊN BAO LA

Hai mươi năm về trước,
Thờ phát nguyện xuất gia.
Đường tu hằng mong ước,
Bốn biển hiệp chung nhà.
Duyên lành còn kém thiếu,
Dịp tốt cũng chưa hề.
Lẽ loi cảnh dương liễu,
Trợ trợ nhánh Bồ Đề.
An cơm phải có canh,
Tu hành cần có bạn.
Tâm thành nguyện chứa chan.
Ngon sẵn duyên không sẵn.
Ngàn năm muôn một thờ,
Một vườn đủ sắc bông,
Một dòng gồm Nam Bắc,
Một biển hiệp muôn sông.
Lòng ai như biển rộng,
Lòng ai tựa sông dài.
Sông dài hoà biển rộng,
Lưu chuyển khắp trần ai.
Nguyện biển thành giọt nước,
Cháy từ rạch về sông.
Nương ngọn triều xuôi ngược,
Ra biển cả đại đồng.
Nguyện biển thành giọt nước,
Nguyện biển thành dòng sông.
Làm ngọn triều xuôi ngược,
Hoà biển cả mệnh mông.
Lòng biển thể bao la,
Đục trong chẳng nề hà.

Xoá mờ ranh bí thư,
Dầu nổi ngọn phong ba.
Một cùng tát cả giống,
Biển nước cũng như nhau.
Vô lượng tâm mở rộng,
Niết Bàn có khác đâu.
Không ta đâu nệ tướng,
Có chúng phải hoà mình.
Niệm trần chi bận vướng,
Cầu Phật hiển oai linh.

*

U U TU

Chẳng biết trên kia phạm tội gì?
Xuống trần đầy đoạ kiếp lưu ly
Tài hèn, đức kém lo nhiều nỗi
Gánh nặng đường dài ngại lắm khi
Nợ cũ chùng nào là mãn hạn?
Quê xưa bao thuở được hồi qui
Trên kia đường có người trông đợi
Bức rúc lòng này khó xiết chi

*

QUYẾT TỎ LÒNG

Em quyết ra đi thoát nghiệp trần
Đời em, em muốn vượt thường nhân
Em làm tu sĩ, làm tu sĩ
Em giữ quy điều sống độc thân
Thấy em Sư Nữ cũng như em
Cũng thịt xương và cũng trái tim
Ap ù tình người thương vạn loại
Lãng lãng thoát tục sống êm đềm
Chùa em tuy dựng giữa thành đô
Những chẳng huy hoàng chẳng điểm tô
Bóng cả tàng xanh che mái nhỏ
Sớm chiều rộn rả tiếng "Nam Mô"
Thấy luyện cho em thuật giảng kinh
Soi đèn trí tuệ phá vô minh
Đạo truyền cương kỷ gia đình thanh
Đức phục nhân tâm xã hội bình
Em lại thêm nghề dạy trẻ thơ
Tuổi xanh như giấy trắng nguyên tờ
Lăm le chiếm ngự hành tinh mới
Anh sáng tình thương cảm ngọn cờ
Thỉnh thoảng theo Thầy bước viễn phương
Nhiều nghe rộng hiểu học trăm đường
Dò lẩn quyển sách không gian ấy
Cảnh vật người em lật mỗi trang
Em quý yêu hoài xứ Việt Nam
Địa linh non kiệt dễ đâu phạm
Chống xe châu chấu từng đua sức
Đệ nhất anh hùng tại thế gian
Điều em mong ước suốt ngày đêm
Tất cả cùng em hiệp bốn nguyên
Tay bắt cầu thương qua biển khổ
Lưỡi khêu đèn huệ vệt màn đêm

Hỡi anh! Hỡi chị! Cõi dinh hoàn
Chớ nhập mê hồn trận ác gian
Quý sứ trả hình mời chào ú
Ma vương biến tướng hiện đồng vàng
Bị hớp hồn rồi kẻ chết luôn
Bỏ cha, bỏ mẹ, bỏ quê hương
Bỏ em gái nhỏ đang trù mến
Đoái trận mê hồn giọt giọt tuông

*

NHÌN THẾ CUỘC

Nhìn thế cuộc đầy lòng bi thảm
Một hiền nhân chẳng quản khó khăn
Xông pha nào kể gian truân
Tìm phương thoát khổ, thi ân cứu đời
Đường tu chứng mơn hơn kiệt sức
Cõi đạo tràng đúng mức thành công
Trang nghiêm nền tịnh cửa không
Cảnh thanh biệt lập, bụi hồng cách phân
Kiếp phù thế, ấy phần thống khổ
Chôn tình dăng, nảy chỗ vãng sanh
Những ai vừa phát nguyện lành
Cầu sanh là sẽ được sanh cõi này
Người thi tuyển tròn đầy trí lực
Đủ thiện căn phước đức nhơn duyên
Nhập thai vào giữa hoa sen
Là vào giáo hội vượt lên biển trần
Nơi lạc cảnh mỗi lần gió thổi
Điệu nhạc mẫu nhẹ trôi du dương
Người nghe xao xuyến lạ thường
Bâng khuâng như nhớ con đường làm Tăng
Là khi đấng Toàn Năng thuyết pháp
Giọng oai hùng gió táp mưa sa
Lúc êm ái, lúc dịu hoà
Lý mẫu nghe rõ, thấy ra nẻo về
Nghe rồi nhớ không hề xao lãng
Đem Pháp lành đi giảng khắp nơi
Ay là góm lấy họa rơi
Đựng trong y cái tạng người phương xa
Chim nhiều thứ thường ca thánh thót
Giọng bóng trầm tiếng hót véo von
Trần tâm mài giữa làn mơn
Ước ao giải nợ, vo tròn phước duyên
Là những tiếng diêu huyền kinh kệ
Giọng thanh tao tựa thể oanh vàng
Nghĩa mẫu lý nhiệm tiềm tàng
Tai nghe, trí hiểu, lòng càng mộ tu.
Giờ thiền định êm ru lắng lặng
Cõi Tịnh đàng thanh vắng sạch trong
Chẳng còn ngũ trược nhiễm mong
Lâng lâng giải thoát, không không nhẹ nhàng.
O Phật cảnh dễ dàng tu luyện
Nhờ sức linh Phật nguyện rộng xa
Hằng nghe Phật lý giảng ra
Ai ai rồi cũng dần dà thành công
Trí tuệ đặc thân thông cao cả
Từ bi tròn đạo quả chánh chân

Tách ra dạy đạo riêng phần
Du phương bổ xứ giáo dân độ đời
Lòng mộ pháp, gấp thời chánh pháp
Kẻ hữu duyên xứng hợp cơ duyên
Để đầu gặp Bát Nhã thuyền
Để đầu gặp ánh siêu huyền Minh Quang
Được hạnh phúc vào hàng Tăng chúng
Thọ chơn truyền tu đúng pháp môn
Y vàng, thân mặc luôn luôn
Bát vàng, tay giữ in khuôn Phật dòng
Ngày để bước vào trong cửa Phật
Ngày khinh thân chết mất kiếp đời
Tục danh số thế đã bồi
Pháp danh thọ ký trên ngôi bảo toà
Đời lưu chuyển sang qua kiếp khác
Kiếp vãng sanh Cực Lạc Tây phương
Nơi đây mới thật quê hương
Đời đời kiếp kiếp nguyện nương tu hành
Dầu lâm cuộc tứ sanh đời kiếp
Vẹn bốn nguyện thiện nghiệp tự chiêu
Tâm thân thanh thoát tiêu điều
Nương về cảnh Phật, hưởng theo chơn Ngài
Kiếp hiện tại ơn này lãnh thọ
Kiếp vị lai nghĩa nợ đền bồi
Nguyện con tu chúng quả rồi
Độ trong sanh chúng về ngôi Phật Đà

*

TÔI YÊU PHẬT GIÁO VIỆT NAM

Tôi yêu Phật giáo Việt Nam
Là vì Phật giáo không làm hại ai
Trên đường du nhập xa dài
Không khai đường máu mà khai tâm lành
Hai mươi thế kỷ chơn thành
Đã cùng dân tộc nhục, vinh, thăng trầm.

*

Tôi yêu Phật giáo Việt Nam
Là vì Phật giáo nghèo nàn đáng yêu
Bắt nguồn thanh khiết cao siêu
Chảy ra dòng nước trong veo tuyệt kỳ
Cuộc đời không thiếu thứ chi
Thiếu nghèo Thái Tử ra đi tầm nghèo
Nổi dòng Thích tử Tỳ kheo
Đạo truyền giác ngộ hạnh theo thanh bản.

*

Tôi yêu Phật giáo Việt Nam
Là vì Phật giáo tai nạn liên miên
Chủ nhân một thừa lương điền
Đất nhà bị cướp, lộc nhà bị thâu
Cháu con nô lệ hèn lâu
Bị người dày đoạ cắt đầu chẳng lên
Từ bị khí cụ yếu mềm
Đổi đầu độc thủ bạo quyền võ trang.

*

Tôi yêu Phật giáo Việt Nam
Là vì Phật giáo nhiều hàng Cao Tăng
Nguy thời dựng nước cứu dân

An thời giữ áo am vân tu trì
Tùy duyên bất biến quyền nghi
Lực hùng giải ách, từ bi cứu nạn.

*

Tôi yêu Phật giáo Việt Nam
Là vì Phật giáo nhiều hàng Hiền Tăng
Trước Ngài Quảng Đức thiêu thân
Quảng hương, Thiện Mỹ vân vân nổi nguyên
Kể chư Thượng Toạ hiện tiền
Năm xe chuyên pháp cảm quyền hoá dân
Hy sinh vì chúng trông "nhân"
"Qua" thành Bồ Tát xuất thân cõi phàm.

*

Tôi yêu Phật giáo Việt Nam
Là vì thống nhất một nguồn hai Tông
Sáu ba pháp nạn gánh gồng
Cảm thông hoàn cảnh đồng lòng đấu tranh
Nâu, vàng, Nam - Bắc màu xanh
Hoa đóm đoàn kết trắng in thế nguyên
Hoàn cầu mở một kỳ nguyên
"Hai Tông" thống nhất tại miền Việt Nam.

*

CẦU NGUYỆN HOÀ BÌNH

Đời gặp thươ can qua chinh chiến
Sống những ngày nguy biến kinh tâm
Kéo dài thê thảm nhiều năm
Đầy trời sát khí cõi âm hiện hình!
Kẻ thác đi hồn linh tức tưởi
Người sống còn rú rượi sâu thương
Kẻ đâu hết khúc đoạn trường
Bàn tay ác liệt vô thường gây nên
Thử xét lại căn nguyên giặc giã
Bởi loài người mất cả lòng nhơn
Thế thì đạo đức hết trơn
Mất sao mất cả chữ NHON là người!
Đời như thế, mất đời có phải?
Chữ ĐỒI là mãi mãi đời đời
Nhơn từ ấy đạo bền dài
Vĩnh miên trường cửu đạo đây là đời
Đời không đạo nên đời loạn khổ
Đạo ở đời thật chỗ yên vui
Dài dòng chẳng nói xa xuôi
Tiến lên đạo chánh dẹp lui đường tà
Cầu học đạo ấy là cầu nguyện
Cầu sao cho phổ biến chúng sanh
Thế gian tất cả hiền lành
Tức thì thế giới hoà bình tự nhiên
Một lẽ nữa căn nguyên giặc giã
Bởi đời người tham chạ giết giành
Miếng ăn lẽ sống cho mình
Mà bao kẻ khác điều linh khốn nạn
Đạo cứu thế muốn ngàn điều luật
Đây hai điều phương thuật cứu tinh
Không trộm cướp, không sát sanh
Ay là hai đấng thần linh hộ trì
"Nhơn bất sát" không khi nào giết

"Sát bắt nham" mắt biệt tiếng người
Bao nhiêu loài vật trên đời
Cũng thời mạng sống, cũng thời mạng thân
Cũng đau đớn chịu phần sanh tử
Nỡ lòng nào bày sự giết ăn!
Oái ăm bạc ác vô ngần
Giết thân kẻ khác nuôi thân của mình
Tâm đã chẳng động tình bi thiết
Mắt thiện lượng lịm chết cõi lòng
Quen tay giết được đeo bông
Mạng người đồng loại, cũng không ngại ngừng
Càng tập nhiễm ăn dùng huyết nhục
Tánh tình người lăm lúc đổi thay
Thấm vào cơ thể lâu ngày
Hoà chung chất máu các loài thú muông
Đời hằng hái say cuồng chém giết
Bồi nung bầu nhiệt huyết bùng sôi!
Hồn oan chết thảm không nguôi
Thù xưa vương vấn giục xui giặc loạn
Nay bằng muốn giải oan dứt nghiệp
Phép tu trì cần kiếp ban hành
Mỗi người phải cứ sát sanh
Xót thương loài vật lòng lành ăn chay
Theo luật sống chẳng ai được giết
Không sanh người sao diệt mạng người?
Lập nên luật sống ở đời
Bảo tồn mạng sống các loài nhỏ nhen
Nếu con kiến có quyền được sống
Thì loài người luật rộng biết bao
Tự do sống mãi bền lâu
Miễn đừng đoán mạng giãm thâu tuổi dài
An để sống mỗi ngày đơn giản
Mẽ cốc đều có sẵn khắp nơi
Cây cày trồng tía đua đua bơi
Ay là phận sự của người cư gia
Bạc giải thoát lia xa nghề nghiệp
Được nhẹ mình độ tiếp chúng sanh
Hạnh tu khát sĩ lữ hành
Mỗi ngày khát thực tri bình giáo khuyển
Mượn pháp ấy làm duyên tế độ
Cho thể trần được chỗ gieo nham
Tập lần bố thí ra ơn
Lòng tham dứt bỏ, đạo chơn hầu gần
Đã bố thí một lần cả thầy
Lộc của mình để lại cho đời
Ra đi chẳng dính trong người
Mây may danh lợi tâm hơi của tiền
Rời xin lại luân phiên mỗi bữa
Một bát cơm đủ chứa dạ dày
Chẳng dư cát để nhiều ngày
Không hay phung phí tổn xài chi chi
Người bố thí sau khi mình thí
Nên kẻ đời gắng chí học theo
Lòng tham làm giặc hiểm nghèo
Hạnh tu bố thí gương treo sửa đời
Pháp khát thực dạy người bố thí
Cùng dạy mình chơn lý không tham
Bao giờ dứt tánh mê ham

Muôn ngàn phận sự việc làm đều xong
Bằng trái lại nếu không huấn tập
Bước ra đời tạo lập thân danh
Ô hô sự nghiệp tan tành
Lại thêm báo hại chúng sanh khổ sầu
Trong đời phải cần tu hai pháp:
An chay và vui hạp ãi xin
Luật nghiêm giới cấm giữ gìn
Muôn người hoà hiệp như in một người
Ay phương pháp lập đời đạo đức
Dẫn loài người đến mức yên vui
Không còn loạn khổ chia phui
U ê tang tóc ngâm ngùi đau thương!
Cùng hiệp trí tìm phương cầu nguyện
Cầu xin cho xuất hiện triết nhân
Đảm đang phận sự độ trần
Cao xuê ngôi vị đáng phần Thế Tôn.

*

CỜ PHẬT GIÁO

Cờ Phật giáo nêu cao thanh bạch
Xanh, vàng, đỏ trắng, gạch, biểu dương
Sau chót còn thêm một đường
Năm sắc hiệp lại hiện trưng sáu màu
Sáu màu ấy bởi đâu mà có
Do theo Xinh tố rõ còn ghi
Tiền kiếp Thích Ca Mâu Ni
Hồi còn Bồ Tát đương khi thực hành
Ba la mật tâm thành đại thí
Là hào quang rất quý của Ngài
Sáu màu kẻ tiếp sau đây
Sắc xanh mọc mắt cho rày bàng môn
Sắc vàng ấy kính tôn lóc thịt
Móc gan ra do tự tay Ngài
Thuốc hoà cứu mẹ rất hay
Do loài rắn độc trẻ chầy đặng đầu
Lòng hiếu thảo ai tày dâm sát
Đức đại bi hình ảnh còn đây
Sắc trắng bạch tượng cho rày
Nên cha hành phật dạy Ngài tha phương
Cùng con - vợ lên đường xa lánh
Vào non xanh tuyết lãnh tu hành
Vợ thời hái trái non xanh
Còn Ngài bạo quân nhọc nhằn khổ thân
Sắc gạch giống màu chơn chim phụng
Thịt cho chàng sử dụng đập ăn
Vì lòng cứu sống mẫu thân
Đành cam bỏ mạng nghĩa nhân trọn gìn
Màu dạn sóng hiệp toàn sáng rõ
Bởi xưa lia kiếp thỏ cũng vì
Thấy người đói khổ lâm nguy
Bỏ thí xác thịt cũng vì bàng môn
Đức Đế Thích lắm cơn khuyến dụ
Ba la mật trọn đủ hầu Ngài
Thợ rèn kẻ khổ cả hai
Do Ngài Đế Thích đại tài hiện ra
Trong tam giới đều hoà ca tụng

*Khắp năm châu cung phụng kính thờ
Quốc tế nhìn nhận lá cờ
Tung hô Phật giáo đến giờ sùng hưng.*

*

GIÓ NGHIỆP

*Lạ này ai gởi bức thư rơi
Thoả mạ nhà tu nói nặng lời
Thốn thức Bồ Đề mưa ướt át
Nhân ngư Bát Nhã gió toí bời
Tặng nhau chẳng tặng hoa thơm đẹp
Cho chúng dành cho trái thúi hôi
Nghiệp quả xưa gieo nay phải hái
Hay là tốt bụng thù lòng chơi!*

*

HOÀI NIỆM

*Ngồi tưởng lại buổi đầu tiên gặp đạo,
Thấy dịu hiền trong nếp áo Cà Sa.
Tin Bà đau, Thầy thăm viếng tận nhà,
Tay cầm gậy, vai mang bình bát gáo.
Thấy khổ hạnh đầu mên làm tấm áo,
Nhuộm màu nâu cho sắc Đạo thanh bản.
Mỗi ngày qua khát thực tạm nuôi thân,
Chùa Linh Bửu, Thầy nương chân độ chúng.
Thấy nghiêm nghị, đôi mắt thân trông xuống.
Giảng Đạo mầu, như phúng nước cành dương.
Tuổi hoa niên, mà hùng lực phi thường,
Tướng rờ rờ, như Pháp Vương hiện thế.
Con giác ngộ, bước ra quỳ đánh lễ,
"Bạch Đức Thầy, con quyết chí xuất gia."
Nói nguyện Thầy, con dạo bước Ta Bà,
Giọng xe Pháp, đưa người qua lục quốc.
Thầy cảm động, ngẩn nhìn ban huệ phước,
"Người căn xưa, duyên trước vốn sâu dày."
Nói nguyện lành chuyển kiếp độ trần say,
Soi đuốc tuệ sáng tương lai nữ giới.
Tìm bạn tốt vây đoàn thành giáo hội,
Tám năm trường nương dưới cội từ bi.
Tám năm trường nhuần ân huệ xiết chi,
Rồi một chuyến Thầy đi không trở lại.
Con cơ cực một đoàn toàn trẻ đại,
Mười năm dư mòn mỗi đợi Thầy về.
Mười năm dư tại biển luồng ề chề,
Vẫn một nguyện trọn bề lo báo đáp.
Thân yếu đuối chí kiên cường hoằng Pháp,
Ơn Thầy ban, Đạo bùa khắp xa gần.
Ơn Thầy ban, con đoàn kết quây quần,
Chuyển sức mơn hoá oai thân độ chúng.
Noi chí cả lúc Thầy còn hoạt động,
Gắng việc làm khi vắng bóng cha lành.
Dân tộc còn điều đứng nạn phân tranh,
Đạo Pháp phải thi hành phương cứu độ.
Sức dầu yếu, mong tắt vơi biển khổ,
Tay dầu mềm, toan phá đổ non sầu.*

Nức tiếng lành, Đạo thanh khắp đầu đầu,
Rạng danh Đấng buổi đầu khai Pháp giáo.

*

CÀNH HOA VÔ UÝ

Cầu có nguyện nguyện cầu mới đứng
Thầy đau nhằm bệnh chứng nguy nan
Trò thương vầy bọc hàng hàng
Lòng đau lệ đổ cầu an cho Thầy
Này quý vị nghe đây khẩn thiết
Pháp tu hành quán triệt nguyên nhân
Thân đau có bệnh hành thân
Mà tâm không bệnh tinh thần không đau
Pháp vô úy không nao sống chết
Chết không lo dứt hết sầu lo
Ai rằng bệnh khổ nguy cơ
Mình đi thông thả bước vô đường đường
Nghịch đã gọi khôn phương trốn tránh
Tránh được đầu mà tránh đi đầu
Chi bằng vui lành mau mau
Nguyện xin gánh vác khổ đau cho người
Khuyến tất cả ai ai cầu nguyện
Chớ cầu xin những chuyện riêng tư
Nhơn vì nghĩa đệ tình Sư
Phát lòng vô úy nguyện trừ nhát gan
Đau nguy hiểm gian nan sá kể
Bước du phương chẳng nệ đường xa
Vớ ai cũng hiệp cũng hoà
Vớ ai cũng kết liên toà hoàng dương
Đau hoàn cảnh bi thương thế mấy
Chuyển sức thần thẳng bại cầm tay
Khó khăn lành thế ai ai
Vốn không "có khó" trong tay "người hùng"
Nhu chiến sĩ kiên trung anh dũng
Trọng chiến công lẽ sống kinh thường
Đời còn áp bức nhiều nhưong
Là còn phơi trải can trường đấu tranh
Nhà tu sĩ tâm thanh cứu khổ
Đức hy sinh mức độ khinh thân
Biển còn một khách trầm luân
Là còn lặn lội gian truân cứu nân
Nguyện tình tán thi gan đại sĩ
Hái cành hoa vô úy dâng lên
Cầu Thầy căn bệnh giảm thuyên
Tai qua nạn khỏi bình yên phục hồi

*

CÁM HOÀI

Trí sáng ngày xưa tợ nguyệt thu,
Không hề vơ vẩn áng mây mù
Nhớ dai, thuộc lão thông minh chứ
Học ít, biết nhiều đĩnh ngộ ru
Gấm trải hàng hàng, môi nhà ngọc
Hoa thêu tấm tấm, miệng phun châu
Tự do biến hoá ngàn phương tiện
Nhu nằm trong tay phép nhiệm màu

*

Trí sáng ngày nay tợ nguyệt lu!
Chòm mây phiến nào kéo giăng mù
Lúc quên, lúc nhớ lời thôi bấy,
Khi tỏ, khi mờ lẩn thân ru
Bút cạn nguồn văn mi động ngọc
Lông khô suối cảm mắt tràn châu
Chấp tay nguyện khấn mười phương Phật
Chỉ cách cho con thuộc phép mầu!

*

CẨM HOÀI (2)

Mười hai năm chẵn cách song thân
Đôi bước vân du nhẹ thoát trần
Chẳng một lời thăm cùng buổi vắng
Mà bao tháng lựa với năm lần
Dãi dầu nắng tấp thân bỏ liễu
Lạnh lẽo sương chan gốc tử phần
Lối cũ doài nhìn ngơ ngần lối
Mười hai năm chẵn cách song thân

*

Mười hai năm chẵn cách song thân
Luống chạnh đôi phen nghĩa mộ phần
Hai nẻo tuy xa chừng vĩnh biệt
Cả nhà như hiệp dấu tương phân
Mẹ cha tận tụy đêm thăm gác
Em cháu sum vầy sáng chập sân
Chớp mắt hiện về trong chớp mắt
Mười hai năm chẵn cách song thân

*

Mười hai năm chẵn cách song thân
Am lạnh xin cam chịu lối phần
Thời cuộc chia phui đường viễn xứ
Nhơn duyên gặp gỡ Đạo siêu trần
Cầm dao cắt tóc không tin nhân
Cắt bước lia đời chẳng tiếng phân
Nẻo thẳng Tây qui vừa ngoảnh lại
Mười hai năm chẵn cách song thân

*

Mười hai năm chẵn cách song thân
Ngâm nhớ ngùi thương cội tử phần
Mái tóc hôm nay chừng điểm tuyết
Vóc hình buổi ấy chưa gầy xuân
Mây cau lấm lức da thêm nhàu
Lệ đổ nhiều phen mắt kém thân
Gặp mặt khỏi đau con thôn thức
Mười hai năm chẵn cách song thân

*

Mười hai năm chẵn cách song thân
Đọc bức tâm thư tui hiểu phần
Mặc trẻ muốn tu cần trọn đạo
Miễn con đưng bạc đến vong ân
Không nhìn cha mẹ như lời cắt
Để khiến thung huyên dạ tợ dần
Suối lệ dòng thu tuôn cuộn cuộn
Mười hai năm chẵn cách song thân

*

Mười hai năm chẵn cách song thân
Gởi bức hồi thư dầm giọt ngân
Xuống tóc không thừa dành lối đạo
Thương tình rộng xét ngưỡng nhờ ân
Lời ai bịa lấm tình oan khúc
Tội trẻ dồn thêm gánh nặng phần
Nhiều ít vẫn cam bề thất hiếu
Mười hai năm chẵn cách song thân

*

Mười hai năm chẵn cách song thân
Khoác áo Cà sa dạo cõi trần
Đội nón kiềng khôn thông thả trí
Mang giày thể giới nhẹ nhàng chân
Đường tình tán đạo càng khai mở
Chiếc Pháp luân xa cứ chuyển vần
Thấm thoát thời đưa vãng nhật nguyệt
Mười hai năm chẵn cách song thân

*

Mười hai năm chẵn cách song thân
Cha mẹ tâm con biết mấy lần
Phủ Mỹ trở về trông môi mắt
Cần Thơ dọ hỏi bước chôn chân
Bình bông phận trẻ mù chìm cá
Thôn môn lòng già nặng nghĩa ân
Cánh đây tình này thêm áo nã
Mười hai năm chẵn cách song thân

*

Mười hai năm chẵn cách song thân
Một mảnh hoa tiện cây tổ trần
Đạo hiếu cứu mang ơn cứu dục
Đường tu phổ độ nghĩa huyền luân
Mượn câu khánh hạ ghi lời trẻ
Hẹn buổi tàn thu trở dặm phần
Thăm viếng quê nhà cho bỏ lúc
Mười hai năm chẵn cách song thân

*

Mười hai năm chẵn cách song thân
Phát nguyện cần tu độ thể trần
Hồi hương vô vãng nguồn phước đức
Đáp đền muôn một khối công ân
Đạo cao cố gắng mong tròn quả
Hiếu hạnh cầu xin vớt chút phần
Huệ trách đời dào bù điếm khuyết
Mười hai năm chẵn cách song thân

*

CẢM XÚC

Đọc "Cảm Hoài" thêm nặng cảm hoài!
"Mười hai năm chẵn" nào nùng thay!
Khung đời, lối cũ mờ non nước
Cửa Phật, chiều tàn nhẹ gió mây
Nét bút tình hoa thừa lão luyện
Tiếng lòng thanh nhã sạch trần ai
Thơ đề lưu chút niềm tôn kính
Bất giác ... buông theo tiếng thờ dài!

*

PHẬT ĐẢN

Ngày xưa vào giữa tháng tư
Chúng sanh mừng đức Đại Từ cung nghinh
Ngày nay kỷ niệm Đản Sanh
Thiện nam, tín nữ lòng thành dâng hương
Thông hoà thể giới mười phương
Một lòng hướng thiện, một đường cần tu
Giải oan, quên hận, dứt thù
Thương yêu, cứu trợ, hoà nhu, tươi cười.
Vì đời, đức Phật ra đời
Vớt người mê đắm, cứu người khổ đau
Hy sinh danh lợi sang giàu,
Vẹn nguyên tu niệm, quân bao phong trần
Sáu năm ép xác, gầy thân
Năm năm tâm đạo, bước chân mõi mòn
Độ sanh bốn chín năm tròn
Thân vàng dầu mỏ, lòng son chẳng dời
Treo gương giải thoát soi đời
Treo gương từ ái, dạy người từ bi
Lợi sanh xã kỷ trường kỳ
Siêu sanh độ thể huyền vi đạo tràng
Tịch nhiên cứu cánh Niết Bàn
Đưa người giác ngộ lên đàng tiêu diêu
Đạo từ quý báu cao siêu
Giúp đời kể xiết bao nhiêu cho cùng
Nhơn ngày khánh Đản lễ chung
Cùng trong Phật tử, cùng đồng pháp môn
Hiệp vây dưới bóng Từ Tôn
Một lòng thành kính ghi ơn cao dày.

*

CẦU NGUYỆN VU LAN

Đây mùa đại lễ Vu Lan
Là mùa báo hiếu ngục đàng mở ra
Xót vì thất thế mẹ cha
Chúng sanh hiện tại Ta bà làm than
Mưa tên lửa đạn kinh hoàng
Muôn ngàn tang tóc muôn ngàn thể lương
Lòng từ khơi rộng nguồn thương
Tay cầm gậy tích chân nương sức thần
Miệng trì câu chú lâm râm
Gậy thần động xuống cửa hầm mở ra
Ôi thôi kia mẹ kia cha
Máu me xối xả xương da khô gầy
Vì đâu nên nổi nước này
Vì đâu cha mẹ đoạ đây tám thân
Hãy theo con thoát ngục trần
Đuốc le lối trước, chơn lần dò sau
Câu kinh bài kệ nguyện cầu
Hồi chuông giống giá thành sầu phá tan
Nào ai vì đạo mắc nàn
Và vì đại nghĩa mắc đàng lao lung
Nào ai trò hiếu thấy trung
Pháp mẫu Phật độ nghiệp hung quý từ
Am nhơn giải phóng hội Vu
Giáo đồ giải phóng ngục tù trần gian

Nam mô Phật độ Vu Lan!
Nam mô Phật độ các hàng nạn nhơn!

*

VU LAN NIỆM

Đường tu giải thoát chứng thần thông
Xót mẹ còn vương khổ lụy vòng
Bỏ tát Mục Liên lòng xúc cảm
Thiết tha nhờ Phật rải ân hồng
Phật Đà dạy sắm lễ Vu Lan
Thỉnh tứ phương Tăng giải thoát nàn
Từ đây đến nay y cô lệ
Ngày Rằm tháng Bảy độ vong an
Đấy mùa báo hiếu nhớ người xưa
Xét lại mình nay lưỡng thân thờ
Hạnh đức công phu còn kém khuyết
Cừu Huyền thất Tổ những mong chờ
Xét nghiệp dò căn lưỡng hận mình
Nôi chìm mấy lượt kiếp lênh đênh
Tay vàng diu dẫn ban ân lạ
Bến giác hồ quy tổ Đạo lành
Con nguyện giờ đây trước Phật tiền
Cội Bồ vụn quên trở hoa duyên
Đèn Thiên kêu to loè tia huệ
Hồi hương công phu độ Cừu Huyền

*

TIẾNG KHÓC MỤC LIÊN

Hồi qui sứ người từ đâu xuất hiện?
Biển Diêm đài ngay cuộc diện trần gian
Rắc thê lương gieo khùng khiếp kinh hoàng
Lửa! Lửa! Lửa! Đầy tang thương máu lửa
Mẹ đói khổ biết lấy gì đỡ bữa
Còn bát cơm, cơm hoá lửa thôi rồi
Ruộng hoang vu, vườn trụi lá khô chồi
Vật cũng đói mà loài người cũng đói
Hồi qui sứ người dữ hơn lang sói
Nanh vuốt kia một chọi một mà thôi
Người phi thân khạc lửa độc từng hồi
Sắt còn cháy huồng thân người sá kể
Hồi qui sứ người hung ác thậm tệ
Kẻ nát đầu người cưa xé tay chân
Thịt lên cây oản khí vượt mây ngàn
Máu nhuộm đất, hồn oan tràn cò nộ
Hồi qui sứ lũ người đồng một tội
Rắn rất lao, mổ vôi ruột gan người
Chó sắt xua, táp ngoạm thịt xương rời
Chìm sắt lượn, giữa trời phun độc khí
Hồi qui sứ ai cho người quyền vị
Đem sài lang ngự trị cõi nhân loài
Rủ Ngưu Đầu, Mã Diện lũ chân tay
Xúm đầy đoạ kiếp con người khốn đốn
Hồi qui sứ người nghe chẳng tiếng vọng
Từ âm ty rừng rợn những thôi dài
Của trẻ thơ kêu khóc phận lạc loài
Của phụ nữ oán than đời bạc hạnh

Của bỏ lão ti tê trần thắm cảnh
Của phé nhân nguyên rửa hận ngày xanh
Của thương binh rên rỉ vết thương hành
Của goá phụ ni non tình goá bụa
Hỡi qui sử trái tim người bằng nhựa
Mới dừng dung tăng bỏ cuộc hành trình
Nhìn nạn nhân mà đơm khiếp hồn kinh
Đoái từ máu động tâm tình lụy đổ
Ta phải bạch việc này lên Phật Tổ
Đạo từ bi cứu độ cõi tai nạn
Thập phương Tăng vầy thẳng hội Vu Lan
Trước cứu mẹ, sau phá tan địa ngục

*

TRI ÂM

Trăng vàng vặc đêm thu gió lộng
Nước lăn tăn sóng động thuyền neo
Bờ sông chân núi đầu hiu
Hơi trầm quyện gió bay theo tiếng đàn
Bá Nha dạo cung thương mấy bực
Từ Kỳ nghe thương thức tỉnh tường
Biết rành ý tại cao sơn
Xoay qua lưu thủy giọng đồn biết ngay
Bá Nha phục kỳ tài đặc biệt
Lễ đất trời nghĩa kết đệ huynh
Người trất phàm, kẻ cùng đình
Khúc đường tao ngộ, mối tình tri âm
Cùng giao hẹn sang năm tái ngộ
Có ngộ đâu phong võ bất kỳ
Thuyền xưa bến hẹn gìn y
Mà người hẹn ước hôn quy Diêm đài
Khúc tâm thiết tấu ngay mộ bạn
Khóc cổ nhân trường hận thiên thu
Trời buồn gió thảm mưa sầu
Chim kêu u uất hồn đau vọng về
Từ Kỳ hồi Từ kỳ đâu tá
Nghĩa tri âm cao cả ngàn vàng
Từ đây còn với phiếm đàn
Ngân thu thôi hết mơ màng cố nhân
Đòn đập nát tình thâm biểu lộ
Vắng Từ Kỳ đồn có ai nghe
Gió xuân bốn mặt bạn bè
Tri âm hồ để tí tê một người
Mưa ruộng đất tương lai tế tự
Rước mẹ cha đoàn tụ dưỡng nuôi
Từ Kỳ nay thật là tôi
Thay niềm hiếu tử suốt đời dưỡng thân.

*

LÔI BƯỚC

Lá rụng ven hồ nhẵn mặt nước
Ac trầm gốc núi ủ gương trời
Tiền ban lục tú xin hườn giới
Ngọc lộ kim bàn để dấu rơi
Kim mâu đau lòng thương kiếp số
Căn hèn phước mỏng nghiệp sâu dày

Chư tiên bạn lũ thăm khuyên nhủ
Tục tử van lơn mãi khẩn nài
Ruột mẹ đoạn lìa con có biết
Nhìn con xuống núi dạ như bào
Tiên phạm hai ngã rày ngăn cách
Hoạ thấy nhau chẳng ở kiếp nào
Đông độ con về quê cảnh mẹ
Tây phương mẹ ở nhớ tình con
Ven trời thăm thăm lòng xa xót
Góc núi đăm đăm mắt mỏi mòn
Danh lợi buộc ràng lỏi cuốn mãi
Ránh đầu con nhớ trở về đây
Một phen quay góc tìm phương ấy
Muôn kiếp sanh thân vắng chốn này
Con hồi ngây khờ con chẳng rõ
Nhà xưa bỏ luống mãi mẹ chơi
Lân la hang vắng rừng mông quạnh
Nạn khổ chờ hồ khắp mọi nơi
Lạc lỏi bơ vơ thân đói khát
Quên đường bối rối trí kinh hoàng
Thú rừng lớn vờn ghê lưng mặt
Ma quỷ chòn vờn sợ thót gan
Càng sợ, càng ghê, càng tiến bước
Bước nguy bước khổ bước vong thân
Phải chi con biết quay đầu lại
Tánh cũ nhà xưa há mất phần
Điền đảo hoang đường con mất trí
Miễn man tán loạn trẻ không hồn
Nhớ đầu mình ở phương nào đến
Kiếp kiếp trăm luân đã hết khôn
Cửa Pháp mở toang thâu kẻ khổ
Thuyền từ xông lướt cứu người mê
Than ôi! Thương khóc ai đeo nghiệp
Đến chốn Tây phương lại trở về

*

SƠ NGỘ

Thầy trò duyên kiếp gẫm cơ mầu
Mới gặp mà như gặp gỡ lâu
Nửa túi lằm đường nơi cõi tạm
Nửa mùng thức tánh nhớ căn sâu
Hai hàng thương cảm vừa tuôn giọt
Ba lượt cung nghinh vội khấu đầu
Xúc động bồi hồi đáy lấm đờ
Ngheñ ngào ai thốt được nên câu?

*

ỢI KHÁCH TRẦN

Non bông ngồi đợi khách trần ai
Thoáng một ngày qua xót một ngày
Chẳng thấy bóng tâm người đã hẹn
Hay là thế cuộc mộng còn say
Say tình, tình say người hời người
Biển trần khi muốn lợi ra khơi
Rồi bao lượn sóng xô dón dập
Ta đứng bờ xa ngóng giữa vời

Vời trông chớ biết liệu làm sao
Kẻ biển luân trầm kẻ núi cao
Cần kiếp khi xưa nên gặp gỡ
Há còn mờ mịt giấc chiêm bao
Chiêm bao, vọng kiến mới sanh thân
Có cửa có nhà kiếp thế nhân
Có cả quê hương cùng quyến thuộc
Có dây thúc phược dính bên chân
Chân thiết tình ra giấc mộng đời
Nào ai có muốn đồng trò chơi
Thủ vai giả tạm trên sân khấu
Túi cục thân mình thiên hạ coi
Coi xem tuồng hát có bên chăng?
Khi khóc khi cười lắm nỗi nhặng
Đến lúc buông màn ôi mệt mỏi
Ích gì công cuộc rộn lừng xằng
Xằng xit người đời chẳng lạng êm
Đổi thay lúc hát lúc đi xem
Thăng trầm thế cuộc là sân khấu
Biển trá vẽ vời lớp áo xiêm
Ao xiêm ví cỡi lớp phong trần
Khoác tâm y vàng nhẹ bước chân
Thông thả trở về quê cảnh cũ
Có người mong đợi biết bao lần
Bao lần ai đó thiết tha nguyện
Hồi dấng siêu nhân cứu trẻ hiền
Tiếp độ con lên đường giải thoát
Đời con sâu túi đã nhiều phen
Nhiều phen tiếng ấy vắng bên tai
Xót kẻ trầm luân kiếp lạc loài
Mong gió đưa thuyền về bến cũ
Non bông ngồi đợi khách trần ai

*

LỜI KHÁCH TRẦN

Lòng con muốn dứt nghiệp trần ai
U uất còn mang hận tháng ngày
Lời hẹn trước kia con tạc đá
Dám đâu cảm nhiệm chất men say
Men say gợi như mặc tình người
Con buộc tâm con chẳng lộng khơi
Giữa chốn phồn hoa con gắng gượng
Cao siêu trí tưởng thoát xa vời
Xa với con những ước mong sao
Đắc nhập đạo tràng học pháp cao
Tu chứng phần mình rồi độ thế
Cuộc đời hạnh phúc biết là bao
Bao lần con phải kiếp gian truân
Cũng bởi dẫn đo chút nghĩa nhân
Yếu dạn non gan không tự chủ
Mà dây nghiệp chướng vướng bên chân
Chân ý nhìn xem rõ cõi đời
Chẳng qua là một cuộc trò chơi
Bi hoan ly hiệp hằng luân chuyển
Mệt sức diễn tuồng nhọc trí coi
Coi thú lòng này có nhiệm chăng
Bận gì với những cảnh nhi nhặng

Đạo tâm con giữ hằng thanh tịnh
Trối mặc tình đời xum xít xăng
Xăng xít qua rồi đến lặng êm
Những bài học quý để cùng xem
Trí tâm vì được nhiều kinh nghiệm
Thần thể hầu gần áo hoại xiêm
Xiêm y muốn giữ lớp hồng trần
Bỏ huyền tìm về cõi đạo chân
Dưới gối thường nghe lời giáo hoá
Lòng con mong ước biết bao lần
Lần lựa ngày qua chẳng trọn nguyện
Xót xa những thẹn Đạo trò hiền
Tây phương dạ nhớ buồn vô hạn
Đông độ tình sâu khóc lấm phen
Phen này con quyết gác ngoài tai
Những chuyện lợi danh kiếp lạc loài
Giải thoát tìm về quê cảnh cũ
Lòng con muốn dứt nghiệp trần ai

*

TÂM THẦY

Ngày mừng Một tháng Hai năm Ngọ
Ngày Đức Thầy lãnh thọ tại vương
Động lòng trời đất thấm thương
Thiên hôn, địa ám, khác thường mọi khi
Mưa sùi sụt lấm lỵ như khóc
Gió thét gào e óc như than
Mây giăng như phủ tấm màn
Ba ngày mù mịt mưa chan dầm dề
Người đức hạnh chịu bề thế thâm
Tay sắt đing va chạm thân vàng
Tâm thân công đức huy hoàng
Tài bay hoa gởi vương mang cực hình
Lòng thiện tín hải kinh nhao nhỏ
Khắp Tăng Ni thống khổ bi thương
Bạo năm khai mở đạo trường
Dắt dìu sanh chúng hiền lương tu hành
Nay Thầy phải lâm vành lao lý
Đệ tử đành rơi lụy khoanh tay
Chước chi gỡ nạn cho Thầy
Ngôi yên nhìn mãi cảnh này được đâu!
Tâm Tăng sĩ nặng bầu nhiệt huyết,
Lòng thương Thầy tha thiết đờn đau
Phát tâm hoà nguyện cùng nhau
Đến nơi chốn ấy mong sao gặp Thầy
Vi được cánh sum vầy sư đệ
Thấy được Thầy quý thể tồn sanh
Thần con khổ sở cũng đành
Thụỵ chung cho vẹn tác thành hiếu tâm!
Xuống đến đó hỏi thăm có sự
Ai có ngờ nạn dữ tới nơi?
Thấy đâu chẳng thấy tâm hơi
Mà thân con phải vào nơi ngục tù!
Buồn chạnh nghĩ kiếp tu vô tội
Cớ sao còn ràng trói tấm thân?
Nhìn cây kiềng sắt còng chân
Thương Thầy thống khổ ruột dằn quận đau

Ôi! Nguồn lệ dạt dào tuôn chảy
Khóc Tôn Sư thương bầy chúng sanh!
Ban truyền giáo pháp tu hành
Xót thương trần thế điều linh khổ nài
Thấy chăng quán muôn ngàn đời lạnh
Gắng công tu khổ hạnh miệt mài
Mỗi ngày một bữa ngo chay
Mỗi năm chân áo đổi thay một lần
Nay còn phải lột trần thế thâm
Một quần đùi mặc tạm che thân
Đêm thời lạnh thấy xương gân
Ngày thời oi bức như gân ngốt hơi
Ngày một vắt cơm xoi với muối
Chịu thấu đau những buổi khảo tra!
Lòng nào lòng chẳng thiết tha
Tôn Sư như thế, nữa là chúng sanh!
Đường giải thoát tu hành gián đoạn
Ngon Pháp đặng đã cạn lưng dầu
Mệt mờ còn thấy chỉ đầu
Rừng đời hang thẳm hố sâu khôn dò
Hết nghĩ xét thương lo viễn vọng
Lại ngắt mình khổ thống tâm can
Thương Thầy gánh chịu hàm oan
Cõi lòng khô héo, lá gan dập bầm
Mười một bữa giam cầm chẳng hỏi
Đến hôm sau lệnh gọi đi làm
Nghe qua biết tính sao kham
Cả năm trên thớt, phải cam phận liều
Gắng cất bước đi theo đến đó
Người chỉ cho nhỏ cỏ tươi xanh
Than rằng: "tôi kẻ tu hành,
Giới điều Phật dạy sát sanh đặng nào!"
Người lại bảo: "không sao điều ấy,
Ta khiến làm tội quấy về ta.
Thôi còn chẳng biết sao a,
Cúi đầu tuân lệnh cho qua trận đòn!
Được một tháng không còn nhỏ cỏ,
Lại bắt qua đập mộ, chôn thầy,
Lộp nhà, bừa củi, khiêng cây,
Mương đào, gạch chõ, tường xây, nền đảm.
Việc nặng nhọc cam tâm thọ lãnh
Ghê những là thoi đánh nặng tay
Tâm thân Phật tử đoạ đày
Bám môi mà đếm những ngày đau thương
Còn lắm chuyện chán chường túi hổ
Sai nhà Tăng đem đồ đồ dơ
Không đi bị đánh bất ngờ
Củ thoi tới tập chẳng chờ nói nặng
Bộ thịnh nộ hung hăng oai vũ:
"Bỏ tù cho đến rừ xương tàn"
Ac tâm người đã dấy trần
Nào thương kẻ ngậm hàm oan nín sầu!
Thêm những tiếng nặng đầu nhieếc óc
Giọng cao câu nhieếc mốc khinh khi
Rằng: "Bây ăn học làm chi
Lại theo tà đạo tu gì đi xin?
Mở trí rộng mà tin tao giảng
Tội bây là một hạng ngu si

Như bầy tu lăm quai kỳ
Như tao mới phải tu vì quân vương
Tu thì phải guom, thương, đầu sức
Tu phải cho đại lực đại hùng
Tu sao nước được hưng sung
Tu cần tranh đấu tới cùng thành công
Với kẻ ấy khó mong mở miệng
Chỉ im hơi, lặng tiếng, ngơ tai
Làm câm, làm điếc qua ngày
Như người dị chủng lạc loài đến đây
Thân đứng giữa vòng vây thúc thủ
Lớp người trong bao phủ trùng trùng
Rất rờn những kẻ dữ hung
Cánh đầu có cánh lạ lưng lăm thay
Bờn quá lạ, người hay xói móc
Cùng gièm pha, trêu chọc giễu chơi
Cái bia cho chúng nhạo cười
Lặng thinh để mặc tiếng người thị phi
Con chịu cảnh thương bị mòn môi
Mà tin Thầy khôn hỏi được ai!
Ngày qua ngày lại qua ngày
Chân mang kiềng sắt gần đầy ba trắng
Một bữa nọ kêu phăng buông thả
Rằng: "Thầy ông tội đã tạo gây
Còn trong bóng tối chưa hay
Điều tra giữ lại nơi đây gạn lừa
Liệu bề thế khó thừa hỏi được
Thôi phải đành cắt bước ra về
Mất nhìn cảnh vật ừ ề
Thương Thầy khốn khổ, dầm dề lụy rơi
Con lạc mẹ chơi voi nheo nhóc
Tua buồn tìm kêu khóc ngán ngơ!
Lạ lòng, dớn dác, thần thơ
Mẹ ơi, mẹ hỡi, bây giờ mẹ đâu?
Lệ hầu cạn nguồn sâu chưa cạn
Khổ thân con chẳng tận mặc Thầy
Khi đi, y bắt đủ đầy
Khi về, tro tẩm thân gầy quần manh.
Một lần chột nhìn quanh thăm thiết
Nơi đã ghi dấu vết thương tâm
Chôn nao Thầy bị giam cầm
Thầy ơi có biết con tâm Thầy chăng?
Giọt lệ thấm rơi văng thắm đá
Khí uất xung, ủ cả vòm trời
Đường về thăm thăm xa khơi
Bước chận ngao ngán rụng rời tứ chi
Nơi chôn cũ nào khi hội lễ
Tình Thầy trở vui về bao nhiêu
Nay nhìn quang cảnh đều hiu
Vắng sau, quanh trước chín chiu ruột đau
Lòng nung nấu trông mau sáng tối
Muôn thâu giờ một buổi thành hai
Đêm qua cho chóng đến ngày
Ngày qua ngày ngóng đợi ngày mai Thầy về
Ngày qua lại không hề nghe thấy
Bật bóng tâm từ ấy nhân nay
Ngày vương thống thiết ai hoài
Lần tay tính, bầy tháng dài có dư

*Ơi đức cả Tôn Sư thông thấu
Cùng thiên cao địa hậu chứng tri
Con nguyện kiếp kiếp tu trì
Nương về theo bóng từ bi Đức Ngài
Con chờ đợi ngày mai trời sáng
Đức Thầy về kêu rạng pháp đăng
Dẫn đoàn hiệp chúng hoà Tăng
Nhơn sanh độ khắp đông dăng đạo tràng*

*

LẠC MẸ

*Ngồi nhìn ngắm giọt mưa lã chã
Tưởng Tôn Sư buồn bà trăm chiều!
Nhớ khi tiếng nói dặt dìu
Chỉ đường thoát khổ, dạy điều tu chân
Nay sao bóng từ thân vắng bóng
Để các con trông ngóng mỗi mòn
Nào nề, oằn oại, héo don,
Ngày qua, ngày lại dập dồn ưu tư!
Ai bủa lưới cơ mưu quá ác
Để chim bầy tán mất đôi nơi
Chúa đàn chim vướng lưới khơi
Chim non kêu thảm khạc rơi máu hồng
Thần mẹ phải vào lồng giam nhốt
Người lưu đi mắt hút bóng tâm!
Nhà người hiểm hóc u thâm!
Cánh chim bé bóng biết tâm nơi nao?
Rối những buổi mưa dào gió lạnh
Chút tình hoài đêm quạnh kêu sương
Tiếng vang thông phúc đoạn trường
Thiệt tha, ai oán, bi thương, não nùng.
Trách bầy kẻ đành lòng gây thảm
Để muôn ngàn tâm khảm thọ thương!
Từ ngày Thầy vương tai ương
Giọt châu lệ từ bốn phương rơi đều
Thương Thầy đã phí nhiều công khó
Bước lữ hành mưa gió quán đầu
Thầy đi khai mở đạo mầu
Dắt con biển khổ, nguồn sâu vượt qua
Thầy hùng lực độ tha tiếp dẫn
Con ngày khờ lẩn quẩn nương chân:
Đường tu dầu gặp khó khăn
Có Thầy con trẻ muôn phần vững an
Thấy thọ lãnh tai nạn thống khổ
Con cam đành phận số hẩm hiu
Còn ai nâng đỡ dắt dìu
Còn ai chăm chút chặt chiu con bầy
Kể từ buổi đức Thầy xa vắng
Phận các con cay đắng biết bao!
Thế thường nước đục thả câu
Lòng người hơn đáy biển sâu khôn dò
Cũng có kẻ thương lo giúp đỡ
Cũng có người tráo trở éo le
Kết bè, lập đảng, lập phe
Dở danh nhiều cách, hãm he đủ điều
Kẻ mềm yếu dễ xiêu tác dạ
Bỏ đạo tràng sa ngã bước ra*

Họ xem như thể ruột rà
Ngọt ngon cảm dỗ rước qua phe mình
Kẻ cương quyết đình ninh tác dạ
Giữ đạo tràng nong nả cần tu
Họ xem như thể nghịch thù
Kiếm tìm hãm đoạ, dễ hầu yên thân!
"Quốc loạn thực trung thân" cố ngữ
"Gia bản tri hiếu tử" danh ngôn
Đạo tràng mới vắng Sư Tôn
Nẻo tà, nẻo chánh, phải môn phân rành
Lông sư tử hoá thành sâu dữ
Trở hại thân sư tử chết đi
Đời sao có chuyện lạ kỳ?
Người sao có kẻ hiểm nguy lạ thường?
Phần nội cuộc bi thương phận số
Thêm ngoại duyên khủng bố tinh thần
Bão xây, gió cuốn, mây vùn
Ao ào lá rụng, lùn lùn quạ rơi
Bỏ để thọ tội bởi hao hốt
Bỏ để tràng thưa thớt quạnh hiu
Thấy ra hiểm kẻ đã nhiều
Mặc cho ngọn nước thủy triều chảy xuôi
Cam thù phận thiệt thời cay đắng
Nhớ lời Thầy ấn nhân hoà nhu
Mặc ai danh lợi bốn xu
Con nguyện giữ hạnh người tu thoát trần
Đệ huynh phải quay quần đùm bọc
Cánh tình này khó nhọc chung nhau
Phận mình khốn khổ lo âu
Cần cù lam lũ ngộ hầu phòng xa
Phong trần hiện cháy da phỏng trán
Xúc cảm thành bi thán ní non:
"Còn cha gót đỏ như son
Cha vừa xa vắng, gót con chôn bùn."

*

LÒNG CON

Thầy vương tai biển chốn xa xôi
Con trẻ nghe qua luống rụng rời
Chẳng biết phương nào toan giải khổ
Ruột như tơ cuộn rối tơ bởi
Thầy thương sanh chúng khắp trong trần
Lao nhọc khuyên đời chẳng kể thân
Nhưng chúng sanh kia đành đổ kỹ
Đang tâm đem oán trả người ân
Thấy luống vì con nhọc với con
Đám con nào khác đám chim non
Yêu mềm chỉ biết thương mình mẹ
Nếu mẹ sa cơ trẻ chết mòn
Ngày ngày xúm xít những xô xao
Mẹ bị sanh cầm tại chốn nào?
Thấp cánh con mong tìm đến đó
Cho lòng trút vợi nỗi thương đau
Tin dữ đưa sang trẻ mắt hồn
Khôn ngăn giọt thấm mạch sầu tuôn
Thầy trò thôi biết bao giờ gặp?
Càng nghĩ càng thêm thắm thiết buồn

Luống trách ai gây mối não phiền
Bông không sóng dậy đất bình yên
Nữ đem nạn chường tây non núi
Mà chất lên vai kẻ đức hiền
Than ôi! Oan trái tự bao giờ
Vương vấn như tầm buộc lấy tơ
Đợi lúc thời suy cùng vận xấu
Sợ dây tai ách buộc tình cờ
Càng nghĩ đau lòng nghĩ tiếc thương
Công phu gầy dựng mấy năm trường
Một phen tan biến theo dòng nước
Thôi thế còn gì mộng khuếch trương
Chén khổ mình cam uống cạn rồi
Thương người vị khổ thấm mềm môi
Nguyện xoay nghiệp chướng non sâu ngã
Nguyện tá trần hoàn biển khổ vơi
Biển tát cho người vượt bến mê
Tắm thân lao khổ chẳng bao nề
Lập công bồi đức xin cầu nguyện
"Phật độ Thầy con chóng chóng về"

*

LÒNG MẸ

Thuyền giặc trương buồm thiếu gió xuôi
Thương vì muôn loại khổ lâu rồi
Vội đem đạo đức bình thiên hạ
Trái cường thời duyên mới rối bời
Trót sanh nam tử ở trong trần
Thời loạn bao đành chước ẩn thân
Nhung chẳng thể theo đường lối dữ
Thì đem thiện đạo mở nguồn ân
Chút tình sư đệ nghĩa cha con
Tâm trạng yếu mềm những quả non
Có vững đức tin tu chín chắn
Hay là sa ngã rớt lân môn
Hỡ chur đệ tử chớ xông xao
Nghiệp quả hiện đời dạ há nao
Thân sắc hiềm chi điều nạn khổ
Miễn tâm đùng vương vết thương đau
Thế thường gặp khổ đã kinh hồn
Nguồn cảm trào dâng giọt lệ tuôn
Nhung kẻ thoát trần khinh lẽ sống
Vẽ chi than thở thiết tha buồn
Chớ trách người gieo nãi thâm phiền
Tốt hơn mình hãy tịnh tâm yên
Oan gia nên giải không nên kết
Việc dữ lớn lao cũng hoá hiền
Đạo quý danh thơm tự thuở giờ
Thời gian lận sẽ giải nghi ngờ
Bụi hồng chẳng bận Huỳnh y được
Vàng thắm khôn phai sắc áo cờ
Một cuộc thù lòng kẻ đồng lương
Trước con giông tố có can trường
Nghiêng vai chống đỡ nhà xiêu ngã
Hay đã đời đời chi khuếch trương
Giải thoát là phương dứt khổ rồi
Đem gương tịnh lạc chỉ khuyên đời

Vừa lòng tất cả bao duyên cảnh
Biển khổ trần gian thấy cạn vơi
Tang thương biển đổi vẫn không hề
Oán trách kêu than chỗ chấp nề
Tâm tịnh nơi nơi đều tịnh thỏ
Tu đâu có lẽ cũng như về.

*

TÌNH MẸ

Biển khổ bao la sóng dập dờn
Kìa ai đắm đuối giữa dòng khơi
Tay đưa chới với đang cầu cứu
Triều đấy miên man thoảng hụp trôi
Trước con phần nợ trận ba đào
Kiếp mộng mành, so dễ chẳng nao
Ai dám quên mình toan cứu chúng
Ai người tự phụ khách hùng hào
Lòng mẹ thương con guộn mối tơ
Mắt nhìn, ruột thắt, mặt nguy cơ
Lao mình vệt sóng nâng con đại
Đấu sức thì gan đến bến bờ
Con ơi, con ơi, gắng bớ con
Than ôi sức trẻ quá suy mòn
Nặng vai bết cánh nghiêng mình mẹ
Sóng dập triều đùa kiệt sức con
Phật lực diu ta đến bến bờ
Con ơi bùng dậy tình con mơ
Vàng kim xuất hiện khung trời mới
Nhà cũ sum vầy nếp sống xưa

*

CON NGUYỆN

Lâm con tai biến cảnh tình này
Đệ tử khôn phương gánh thế Thầy
Chỉ biết chuyên tu cần phát nguyện
Họa chẳng báo đáp tám ơn dày
Con nguyện đời đời độ chúng sanh
Bao nhiêu lao nhọc cũng cam đành
Miễn con đủ trí đầy năng lực
Phật chứng cho con đắc Pháp lành
Con nguyện tánh linh chẳng lạc Thầy
Chuyên thân bao kiếp cũng sum vầy
Đạo trường Thầy lập con nương học
Thầy chứng cho con đắc nguyện này
Con nguyện hiện thường kiếp nữ thân
Bờ bao phụ nữ ở trong trần
Tiện bề thân thiện con điu đất
Dầu phải cực lòng lỗi phụ nhân
Con nguyện đáp lòng bạc hữu ân
Giúp con những việc thuộc về thân
Hằng ngày con phải lo trau đức
Cho đủ đền bù được xứng cân
Con nguyện pháp lành bố thí ra
Muôn cảnh tươi nhuận hứng mưa sa
Ngôn từ bất tận tiêu dùng mãi
Nặng óc vò tìm chẳng nệ hà

Con nguyện tập tành nhẫn nhục luôn
Dứt sân hận dứt đau buồn
Cổ quên tất cả thời sung mãn
Cam chịu nhỏ nhen phận cúi luôn
Con nguyện từ rày tinh tấn hơn
Bỏ khi giải đãi dễ duôi lờn
Lâm con thử thách người tu niệm
Giai đoạn khó khăn chỉ chẳng sờn
Con nguyện quyết lòng trì giới thêm
Gương lành gắng giữ đạo tôn nghiêm
Tâm hằng vắng lặng thân trong sạch
Kết quả cho y với mộng diêm
Con nguyện học môn thiền định bền
Vàng hành giáo pháp mực cao trên
May ra tâm tịnh thân thông chứng
Đạo Phật huyền vi đắp vững nền
Con nguyện phát sanh trí huệ quang
Nhơn duyên công đức trừ kho tàng
Cùng gieo hạt giống thông minh nữa
Đủ sức hồng dương ánh đạo vàng.

*

NGUYỆN CHUNG

Con nguyện siêng năng bỏ thí công
Bao nhiêu cực nhọc vẫn vui lòng
Việc chi làm được con xin lành
Bồi đức mong cầu nghiệp sạch trong
Con nguyện từ rày nhẫn nhục luôn
Xả thân cầu đạo chẳng than buồn
Tâm trần nhơn ngã xin trừ diệt
Lễ phép luật nghi giữ đúng khuôn
Con nguyện hết lòng tinh tấn lên
Cần tu đắp nghĩa bậc bề trên
Phàm tâm gột rửa cho trong sạch
Thánh đạo nương theo được vững bền
Con nguyện hết lòng trì giới thân
Mảnh gương giới bổn tỏ trong ngần
Hằng ngày siêng gắng lau chùi mãi
Chẳng để mờ lu nhiễm bụi trần
Con nguyện học môn thiền định bền
Năng ngồi quán tưởng đấng bề trên
Giúp con thanh tịnh trừ tâm vọng
Giả cảnh bên ngoài được bỏ quên
Con nguyện học cho trí huệ khai
Kinh chiểu kệ sớm gắng giới mài
Muôn ngàn cảnh vật hằng nghe thấy
Quyển sách Phật ban học mỗi ngày
Thần con, con giữ sạch trong hoài
Nguyện chẳng đứng vào tội lỗi vay
Con sợ gieo nhơn rồi hái quả
Loanh quanh chẳng khỏi nghiệp luân hồi
Tâm con, con giữ lặng yên hoài
Xao động con e tội lỗi gây
Há dám để xen tư tưởng quấy
Con hằng kiểm thúc chẳng đơn sai
Trí con, con giữ sáng trong hoài
Si tới con e phải lạc loài

Chẳng dám chứa nuôi điều có chấp
Con hằng sợ chỗ thích mê say
Tánh con, con giữ tự nhiên hoài
Con sợ buông lời nhiễm cảnh người
Lục đục thất tình che bán thể
Nên con cố tránh chuyện đông dài

*

CẦU NGUYỆN TÔN SƯ

Chúng đệ tử kiến thành vọng khẩu
Một tâm lòng nguyện thấu mười phương
Cầu xin chư Phật xót thương
Thầy con lâm cảnh tai ương khổ nạn!
Con khờ dại một đàn chiu chít
Ngày qua ngày xúm xít thờ than
Biết ai nhờ cậy hỏi han
Thấy con sức khỏe bình an thế nào?
Từ hôm ấy, âm hao vắng bật
Nghĩ đời con, ruột thắt đời con
Công Thầy đại hải cao sơn
Phận làm đệ tử nghĩa ơn chưa đền
Nay Thầy đã bật tin đường ấy
Biết đâu tìm cho thấy tôn nhan
Nào lòng trước cảnh ly tan
Một niềm đau xót, muôn vàn bị thương!
Xưa con ở trong đường tâm tối
Trí mịt mờ tội lỗi tạo gây
Nhân vay, quả trả, vẫn xoay
Lộn tròn theo bánh xe quay luân hồi
Từ vô thi nổi trôi biển nghiệp
Chịu khổ đau kiếp kiếp dặc dài
Lênh đênh, phiêu bạt lạc loài
Không ngày mãn số, không ngày thoát thân
Tay tiếp dẫn ra ân tế độ
Kiếp muối mè thoát khổ luân trầm
Nước dương rửa sạch trần tâm
Chiếu soi đèn huệ, si lầm tiêu tan
Duyên nghiệp dứt, ngồi thoàn Bát Nhã
Phước đức trau, hái quả Bồ đề
Tịnh lòng, sen báu trở huê
Xa lìa huyễn ngã, trở về Chơn như
Thầy độ chúng phước dư vô lượng
Cớ sao còn nạn vương tai mang
Phước linh chẳng hộ thân vàng
An ban, oán lãnh, phú phàng biết bao!
Cúi nhờ đức tối cao Phật Tổ
Chư Phật thương cảnh khổ chúng sinh
Phép mầu, Phật hiển oai linh
Thấy con thoát hiểm khương minh trở về!

*

TƯỞNG NIỆM TÔN SƯ

Biển cảnh không ngờ
Huyền cơ chuyển hướng
Tai ương định phận
Nghiệp căn khó cưỡng

Cơ Chánh Pháp đang hồi thịnh vượng
Cõi Liên Hoa những tướng miền trường
Nạn chúng sanh còn lắm nhiều như ong
Thần Giáo Trường bỗng vương nghiệp chường
Đạo sư đồ đạo trượng
Thọ chơn truyền hữu hạnh, hữu duyên
Pháp y bát, Pháp thiêng
An diêm hoá vô biên, vô lượng
Năm năm, tháng tháng, đợi đợi, chờ chờ
Phút phút, giờ giờ, trông trông, tưởng tưởng
Tám hướng liệu lường
Bốn phương tâm kiếm
Tin huyền dập dòn
Tin chơn khuyết kiếm
Thừa nước đục thả câu cũng hiếm
Thiết kế, bày mưu
Phận nhà nghèo, lòng hiếu lại giàu
Cả nghe lắm chuyện
Thị phi gièm siểm
Thương thay miếng mồi lưỡi lừa
Luận biện nhi nhăng
Ngán bấy lời bao tiếng biếm
Câu tiên đoán rõ ràng ứng nghiệm
Cắt nhà xong chẳng giữ cửa nhà
Bước du phương hoá độ Ta bà
Phát nguyện lớn hành theo chí nguyện
Lời vàng lãnh nhiệm
Nói ý nguyện thực hiện pháp môn
Hạnh quý bảo tồn
Theo dấu bước sắt son dưng tiến
Ai ngờ cánh biển, vật đổi người dời
Mới biết cuộc đời, ruộng dâu bãi biển
Ngậm ngùi tha thiết mối thương tâm
Thôn thức băng khuâng ngày kỷ niệm
Vàng rơi đáy biển
Ngọc ẩn đầu non
Biết còn hằng mất
Biết mất hằng còn
Bóng nghiệp thức chui lòn huyền sắc
Khoá thiên cơ khép chặt huyền môn
Muôn hình huyền huyền, chơn chơn
Lò tạo hoá đúc nhồi kim cổ
Vạn vật không không, có có
Máy âm dương luân chuyển tuần hườn
Những ngại lo hạt lép quả non
Lia nhánh cội khôn phương bảo dưỡng
Nào e sợ quả già hạt cứng
Gặp đất phân thêm vũng lưu tồn
Trầy thuyền từ lập hạnh sắt son
Sóng oan nghiệt không sờn nguyện vọng
Trương buồm giác khởi lòng kiên dũng
Gió nghiệp duyên chẳng núng tâm hôn
Gìn giữ Pháp môn, kim ngôn ghi nhớ
Đạo Tràng nâng đỡ, gặp gỡ Sư Tôn
Am hôn rừng thế
Minh tuệ đèn từ
Tảo trừ hoặc chường
Khuyh hướng chơn như

Tâm tức Phật ngàn xưa mẽ muội
Phật tức tâm từ buổi tình tu
Gương lòng đừng để mờ lu
Sôi giới cảnh cần cù trau sửa
Cội đức sớm lo tu bổ
Gieo phước điền gắng gổ công phu
Tham thiền chương luyện định tâm châu
Nước lặng hồ thu in bóng nguyệt
Quán tưởng tư duy kim tướng Phật
Hương thanh khói biếc lộ gương từ
Gột tình phàm diệt bỏ ý riêng tư,
Gom chỉ cả bôi tô nên giáo Pháp
Thuận lý chánh rải ban niềm vui hạp
Thanh Đạo vàng đèn đáp nghĩa Tôn Sư.

*

NHỚ ƠN THẦY

Biển trần thế thét gào đêm tối
Kiếp non sanh đắm đuối dòng mê
Khó khăn nguy hiểm sá nề
Buồm trương hạnh nguyện Bồ Đề độ sanh
Tim vớt kẻ linh đình chới với
Đem lên thuyền rửa gội bùn nhơ
Đưa sang bến giác kịp giờ
Tây phương về đó nương nhờ Phật ân
Con chìm đắm biển trần thọ khổ
Thầy từ bi tế độ vớt lên
Mặc thì áo giới âm êm
An thì sữa pháp, com thiền nuôi thân
Ghi nhớ mãi công ơn Thầy Tổ
Xót thương hằng dạy dỗ lắm phen
Như đem ánh sáng ngọn đèn
Rọi vào tâm trí tối đen mịt mờ
Ngày qua ngày nương nhờ ánh sáng
Lần nhiều lần tỏ rạng tâm mê
Vun phân tưới nước Bồ Đề
Nầy cảnh vô ngã, trở huê chơn thường
Lòng tịnh lặng soi gương Bát Nhã
Chỉ công phu kết quả Niết Bàn
Giới trì, nghiệp dứt, tâm an
Khai đàng phước đức, lấp đàng tội duyên
An Thầy Tổ vô biên khó tả
Hơn biển non hơn cả hư không
Lấy chi sánh ví cho đồng
Biết chi đền đáp xứng công vô lượng
Phát đại nguyện hoằng dương Chánh Pháp
Rải từ bi cùng khắp chúng sinh
Thương người như Phật thương mình
Độ người như Phật độ sanh thườ nào
Tom góp được công lao chút đỉnh
Chỉ thành xin lễ kính cúng đưng
Phước lành hồi hướng thượng tưng
Phước lành lễ phẩm cúng dường Tôn Sư
Niềm tin tưởng khư khư tác dạ
Những mong cầu đức cả chứng minh
Pháp môn kiếp kiếp tu hành
Pháp thân kiếp kiếp kính thành phụng tôn.

*

CÔNG ĐỨC SƯ TRƯỞNG

Cúi đầu lạy trước tháp vàng
Chúc cầu Giáo hội đạo tràng vĩnh miên
Ngôi xuê Sư Trưởng ngự yên
Đức Ngài tội bực ở trên cõi trần
Quang minh tướng tốt vô ngần
Nhân lành nhiều kiếp góp phần tạo nên
Công trình quá khứ nào quên
Đường trần ngàn lối bước lên nẻo lành
Xuất thân khổ hạnh tu hành
Lập nên giáo pháp tự mình tìm ra
Nói truyền chánh pháp Thích Ca
Hăm lăm thế kỷ nay đà mờ phai
Người tu hiện tại mấy ai
Hành theo đúng pháp Như Lai giáo truyền
Đâu còn thấy rõ chơn nguyên
Xuất gia nhập đạo trần duyên dứt lìa
Kẻ tăng người tục phân chia
Tặng vô nhứt vật xưa kia thanh bản
Ba y, một bát, một thân
Ngoài ra chẳng bận mấy trần trong tâm
Nhưng nay Ngài lại giáng lâm
Đem đèn trí tuệ soi nhăm nước Nam
Mở ra một cõi già lam
Những người nhập thành siêu phàm ít đâu
Đạo tràng thành lập bấy lâu
Luật nghiêm chọn lọc gồm thâu sĩ hiền
Nơi đây thế giới vô phiền
Không còn tham đắm chức quyền lợi danh
Mỗi người áo vá ba manh
Một bình bát đất du hành khắp nơi
Sáng ra khuyên giáo độ đời
Trưa thời thọ thực, xế thời thuyết kinh
Chiều khuya quán tưởng lặng thinh
Nửa đêm nhập định diên linh ngưng thần
Người người tự giác độ thân
Giác tha độ thể dạy dân tu trì
Nào đâu có tiếng thị phi
Nào đâu có cảnh lâm ly đau sầu
Chúng con khổ sở hèn lâu
Rủ nhau tìm đến, mong cầu dựa nương
Đạo tràng như ánh triều dương
Thế trần như giữa đêm trường tối tăm
Ghe phen sụp hố sa hầm
Ngày nay tỉnh minh biết tầm nẻo ra
Về đây gặp cửa gặp nhà
Gặp cha mẹ cũ, gặp bà con xưa
An lành nhuần hạt móc mưa
Đức Ngài ban rưới phước thừa chúng con.

*

MƯỜI NĂM ĐẰNG ĐẰNG

Thầy có một vườn hoa đạo đức
Truyền cho con gắng sức chăm nom
Mười năm đặng đặng mỗi môn

Kiểm hoa cần cõi sát son đợi chờ.

*

Vô minh đó ngăn bờ rắp ngộ
Bổn ngã kia rậm cỏ dày gai
Xông pha đây kém đức tài
Tháng năm mòn mỏi chiều mai lạnh lùng
Nhớ thuở trước bi hùng chí khí
Dưới chân Thầy chân lý bao la
Màn trời chiếu đất Ta Bà
Đạo lành khôn nản, đường xa khôn nài
Thương sanh chúng trần ai đau khổ
Phát Bồ Đề khắp chỗ ruồi giông
Đội trời đạp đất chân không
Bát com từ ai, tấm lòng từ bi
Thân giáo ấy hành trì giới luật
Khâu giáo này thuyết Pháp giảng kinh
Nhiệm mẫu ý giáo thực hành
Canh phòng sáu cửa tịnh thanh sáu trần
Giọng thuyên Giác thân tâm tịnh luyện
Rưới người lành phát nguyện gieo duyên
Quy y nhẹ trút não phiền
An chay giữ giới long thiền sáng thông
Trống Pháp lý tung bùng vang dội
Đèn Giới điều rực chói minh quang
Xa gần nô nức hân hoan
Gái trai già trẻ lên đàn nghe kinh
Xong nơi này du hành nơi khác
Gây đàn tràng hội Pháp triển miên
Trì bình thuyết giáo hành thiền
Dẫn đường tịnh nghiệp xây miền Tịnh bang
Mỗi ba tháng lai hoàn thảo xá
Mỗi nửa năm thành quả tinh dâng
Vết chân in khắp Trung Nam
Sài Thành bến đậu chiếc thuyền Ngọc Phương.

*

Trước giải phóng lập trường tranh đấu
Sau hoà bình kiến tạo tương lai
Mười năm đặng đặng xa dài
Một bề trách nhiệm bao ngày héo don.

*

NHỚ ON PHẬT

Đời chen lộn ngàn đường tội lỗi
Ta bước riêng một lối thanh cao
Đạo vàng quý báu biết bao
Vừa mình tu tịnh, vừa trau sửa người!
Cùng giải thoát khỏi nơi biển khổ
Cùng rước đưa khỏi chỗ sông mê
Lối đi đã sẵn đường về
Công người khai vệt ai hề nhớ chăng?
Đức Phật Tổ toàn năng toàn giác
Sanh trong trần nhưng khác người trần
Nhìn xem cuộc thế chuyển vần
Cảm thương muôn loại chịu phần đau thương
Lòng tha thiết tìm phương cứu chữa
Tự đem mình nghiệm thừa pháp môn
Dẫn thân vào chốn núi non

Bỏ lia điện ngọc, lầu son, ngai vàng!
Tinh phụ tử dứt ngang quyết liệt
Nghĩa phu thê đoạn tuyệt can trường
Vượt qua tấm vách thể thường
Hiên nhiên khai mở con đường độ sanh
Buổi sơ khởi, một mình nhọc khổ
Bước vân du nhiều chỗ lọc lừa
Thấp cao đạo lý chẳng vira
Bao phen tâm kiếm, vẫn chưa thấy gì!
Ngài thông thả suy đi nghĩ lại
Đạo phải chăng ở tại lòng ta?
Hắn nhờ thiên định tìm ra
Xếp chơn ngồi lại kiết già công phu
Sáu năm chân, khur khur kiên nhẫn
Tắm thân gầy trơ nắm xương da
Dãi dầu nắng táp mưa sa
Yếu lãn đến đời thân đã mồn hơi
Chợt tỉnh ngộ, tức thời thấy rõ
Đạo chưa thành, thân bỏ sao đang
Độ đời nguyện lớn thênh thang
Mỏi mòn thể vóc, đam đang sao rồi
Nghĩ cạn lẽ bèn thôi ép xác
Định ăn dùng đam bạc thô sơ
Mỗi ngày một bữa ngộ trưa
Miễn vừa nuôi xác, lại vừa trau tâm
Tắm áo mặc một thân rách rã
Lượm vãi bỏ, chăm vá khui khâu
Khẽ khảm từng miếng kẻ đầu
Thành y bá nạp tạm hầu che thân
Rời lãn lướt bước chân giải thoát
Dem gương lạnh, ôm bát hoá trai
Đói no đáp đối qua ngày
Lúc chưa thành đạo nào ai biết mình
Còn gặp phải điều linh gay cần
Tục truyền rằng ngộ trận Ma vương
Lúc Ngài nhập định phóng quang
Ma vương binh tướng nghinh ngang đánh đùa
Nhưng chúng phải bị thua chạy trốn
Ngài vẫn ngồi an ổn tự nhiên
Từ bi gương mặt dịu hiền
Từ bi nhập định tham thiên phóng quang
Bên ngoài đã lãng xăng rắc rối
Bên trong còn tội lỗi gợi khêu
Những nàng Ma nữ cợt trêu
Ay là dục vọng quần theo bóng hình
Nhưng Ngài dụng sức linh thiên định
Vững tình thân thanh tịnh chơn tâm
Vọng căn nguồn gốc đã tầm
Tham lam, sân giận, si lâm dang xa
Đắc trí tuệ, soi ra vạn pháp
Phóng hào quang chiếu khắp tứ phương
Lục thông chứng phép phi thường
Biết bao cố gắng, khôn lường công lao
Nắng vàng vạc, mưa rào, gió lốc
Trời trời thân dưới gốc Bồ Đề
Nhứt tâm phát một lời thề:
"Nếu chưa thành đạo chẳng hề dạy đi"
Bền nguyện lực sau khi đắc quả

*Đi khắp nơi hoàng hoá chúng sanh
Đầu tiên trên bước lữ hành
Lẻ loi chỉ có một mình đường xa
Nhưng lần lượt trải qua các xứ
Phục thù nhiều đệ tử giới giang
Lập thành giáo hội Đạo tràng
Đắp tổ xong xá con đàng Tây phương
Đoàn hậu tấn nơi gương thành đạo
Chỗ gởi thân rớt ráo Niết Bàn
Khởi hành từ chốn trần gian
Về nơi Cực Lạc dưỡng an đời đời
Từ ngàn trước bao người dong ruổi
Nay chốn này đến buổi chúng ta
Con dòng hương lấy tài gia
Đoái nhìn sự nghiệp, thương cha công trình
Càng rộng lớn kinh dinh đồ sộ
Là người xưa lao khổ lại càng
Tìm ra được ánh đạo vàng
Nhọc nhằn một kẻ, về vang muôn người
Ôi! Thật đáng cho đời kính ngưỡng
Công đức Ngài vô lượng, vô biên
Hỡi chư Phật từ hữu duyên!
Nhớ ơn Từ Phụ cần chuyên tu hành!*

-ooOoo-

[Đầu trang](#) | [Mục lục](#) | [01](#) | [02](#) | [03](#) | [04](#)

Chân thành cảm ơn Sư cô Vân Liên đã gửi tặng bản vi tính (Bình Anson, 03-2005)

[\[Trở về trang Thư Mục\]](#)

last updated: 29-03-2005